

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА
ФАКУЛЬТЕТ ІНФОРМАЦІЙНИХ І ПРИКЛАДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Затверджено на засіданні вченої ради
факультету інформаційних і прикладних
технологій, протокол №1 від 26 серпня
2022 р.

Голова _____ О.М.Анісімова

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ, ОФОМЛЕННЯ ТА ЗАХИСТУ
КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 281 «ПУБЛІЧНЕ
УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ»

Вінниця – 2022

Рекомендації до виконання, оформлення та захисту кваліфікаційної роботи для здобувачів вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» факультету інформаційних та прикладних технологій СВО «Магістр» / уклад. Чальцева О.М. Вінниця, 2022. 59 с.

У навчально-методичному виданні подано рекомендації до написання та вимоги до оформлення кваліфікаційної роботи. Охарактеризовано методику написання роботи, представлені вимоги до оформлення тексту відповідно до діючих вимог, охарактеризована процедура захисту кваліфікаційної роботи та критерії її оцінювання.

Для здобувачів вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» факультету інформаційних та прикладних технологій.

Укладачі: Чальцева О.М., д.політ.н., доцент

Рецензенти: Нагорняк Т.Л., д.політ.н., професор
Трегубов О.С., к.е.н., доцент

© Чальцева О.М., 2022

© ДонНУ імені Василя Стуса, 2022

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	7
1.1 Мета та зміст процесу підготовки кваліфікаційної роботи.....	7
1.2 Процедура та основні етапи підготовки кваліфікаційної роботи	8
1.3 Вибір та затвердження теми і керівника кваліфікаційної роботи.....	9
1.4. Напрями наукових досліджень.....	11
РОЗДІЛ 2 ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ.....	20
2.1 Вимоги до викладу кваліфікаційної роботи.....	20
2.2 Структура кваліфікаційної роботи.....	22
2.3 Вимоги до структурних елементів кваліфікаційної роботи.....	23
2.3.1 Титульний аркуш	23
2.3.2 Анотація кваліфікаційної роботи	23
2.3.3 Зміст.....	24
2.3.4 Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів..	24
2.3.5 Вступ кваліфікаційної роботи	24
2.3.6 Основна частина кваліфікаційної роботи.....	27
2.3.7 Висновки кваліфікаційної роботи	28
2.3.8 Список використаних посилань.....	29
2.3.9 Додатки.....	29
РОЗДІЛ 3 ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	31
3.1 Загальні вимоги	31
3.2 Заголовки структурних частин роботи.....	31
3.3 Нумерація.....	32
3.4. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела.....	33
3.5. Оформлення таблиць.....	33
3.6. Діаграма.....	34
3.7. Ілюстрації.....	34
3.8 Написання числівників.....	35

3.9.Посилання на джерела інформації	36
3.10 Оформлення списку використаних джерел і літератури.....	36
РОЗДІЛ 4 ПРОЦЕДУРА ПІДГОТОВКИ ДО ЗАХИСТУ	
КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ	39
4.1.Представлення кваліфікаційної роботи на кафедрі та порядок перевірки кваліфікаційних робіт на плагіат.....	39
4.2 Процедура попереднього захисту кваліфікаційної роботи.....	40
4.3 Захист кваліфікаційної роботи	41
4.4 Оцінювання кваліфікаційної роботи.....	42
4.5 Критерії оцінювання кваліфікаційної роботи.....	42
ДОДАТКИ	47

ВСТУП

Випускна кваліфікаційна робота здобувача вищої освіти є завершеною та самостійною розробкою здобувача вищої освіти, яка носить науково-практичний характер і виступає останнім етапом підготовки фахівця в галузі політичної науки. Це – авторський, логічно завершений дослідницько-пошуковий проект, присвячений актуальній проблемі суспільно-політичного розвитку, що має науково-практичне спрямування. Головним його завданням є виконання наукового аналізу, здійснення синтезу та узагальнення накопиченого в процесі аналізу матеріалу, а також розробка рекомендацій на рівні оперативних, тактичних та стратегічних рішень.

Кваліфікаційна робота як наукова праця повинна мати цілісний, однорідний та завершений характер, відповідати сучасному розвитку науки в певній галузі, мати внутрішню єдність та логічність у відображенні перебігу і результатів дослідження, а її тема – бути актуальною.

Здобувач вищої освіти повинен продемонструвати: вміння узагальнювати та аналізувати наукові джерела і фактичні, зокрема статистичні, дані; навички роботи з працювати з нормативно-правовими актами; спроможність використовувати сучасні методи дослідження та сучасні інформаційні технології; здатність до забезпечення інноваційної діяльності в процесі виконання своїх професійних обов'язків.

Робота, яка підлягає захисту, має відповідати вимогам щодо актуальності, новизни, змісту й оформлення. Ці питання, а також вимоги до оформлення і захисту роботи на засіданні екзаменаційної комісії, приклади найпоширеніших помилок, що виникають під час виконання роботи, розглядаються у поданих методичних рекомендаціях.

Методичні рекомендації є узагальненими **вимогами** щодо написання та оформлення кваліфікаційних робіт на факультеті інформаційних і прикладних технологій Донецького національного університету імені Василя Стуса. **Вимоги** визначають структуру та правила оформлення кваліфікаційного

дослідження, яких має дотримуватись здобувач вищої освіти при його написанні.

Методичні рекомендації є синтезом: з одного боку – новацій, які викладено у законодавстві стосовно вимог до оформлення дисертаційних робіт та бібліографічних посилань, а з іншого – усталених традицій щодо оформлення наукових звітів, що описані в ДСТУ 3008:2015 «Інформація та документація. Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання».

РОЗДІЛ 1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Мета та зміст процесу підготовки кваліфікаційної роботи

Основне завдання кваліфікаційної роботи – підтвердити ступінь освіти магістра, уміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання. Кваліфікаційна робота як вид дослідження має всі ознаки, характерні для дисертаційних робіт різного рівня, зокрема:

- готується з метою публічного захисту й одержання освітнього ступеня магістра;
- має чітко регламентовану структуру;
- вирізняється за змістом або оригінальністю, новизною наукових відомостей (фактів, закономірностей, явищ), або узагальненням раніше відомих положень із принципово нових позицій чи в іншому аспекті;
- здійснюється з використанням адекватних загальнонаукових і спеціальних методів дослідження;
- закріплює нові і практично значущі наукові факти, одержані у процесі самостійного дослідження, базуючись на вже відомих наукових теоріях, закономірностях, загальнонаукових принципах і положеннях;
- відображає погляди автора, але передбачає дискусію і полеміку з опонентами, які обстоюють позицію інших наукових концепцій, що вимагає висловлення автором критичних оцінок, переконливих аргументів і доказів;
- підтверджує точність і обґрунтованість інформації, одержаної у процесі дослідження, методами математичної статистики з її відображенням у таблицях, схемах, діаграмах, графіках;
- відповідає вимогам наукової комунікації щодо характеру та стилю викладу наукової інформації;
- оформлює результати дослідження у вигляді тексту, проілюстрованого відповідним матеріалом.

Зміст процесу підготовки кваліфікаційної роботи передбачає: закріплення і поглиблення знань, отриманих здобувачами вищої освіти магістратури у

процесі навчання; залучення здобувачів вищої освіти до самостійної наукової роботи; формування у них навичок системного аналізу джерел і матеріалів; набуття ними досвіду чітко, послідовно і грамотно у письмовому вигляді викладати теоретичні положення; здобуття умінь готувати документи з управління проєктами; розвиток спроможностей до аналізу, узагальнення, формулювання висновків.

1.2. Процедура та основні етапи підготовки виконання кваліфікаційної роботи:

- Вибір теми дослідження;
- Призначення керівників кваліфікаційної роботи (призначається 2 керівники: I - від кафедри політології та державного управління, II - від кафедр економічного факультету);
- Затвердження теми наказом ректора за поданням декана факультету;
- Складання поетапного плану виконання кваліфікаційної роботи з керівниками;
- Збирання фактичного матеріалу та опрацювання бібліографії за темою дослідження;
- Підготовка чорнового варіанту роботи (у порядку, передбаченому поетапним планом) і представлення його на кафедрі;
- Корекція теми, якщо є така необхідність;
- Написання чистового варіанту тексту, оформлення кваліфікаційної роботи;
- Перша перевірка на плагіат;
- Затвердження внутрішніх та зовнішніх рецензентів;
- Попередній захист кваліфікаційної роботи на кафедрі;
- Подання керівникам електронної версії вдосконаленого тексту кваліфікаційної роботи, якщо виникли зауваження під час попереднього захисту та/або обов'язкової перевірки на плагіат для повторної перевірки на плагіат та передачі до репозитарію;

- Подання роздрукованої та зброшурованої версії (у твердій палітурці) на випускову кафедру у визначений вченою радою факультету термін, який не може бути меншим тижня до дня захисту на засіданні екзаменаційної комісії (ЕК);
- отримання відгуку керівника кваліфікаційної роботи, внутрішнє та зовнішнє рецензування кваліфікаційної роботи;
- захист кваліфікаційної роботи на засіданні екзаменаційної комісії.

1.3. Вибір та затвердження теми і керівника кваліфікаційної роботи

Тематику кваліфікаційних досліджень (орієнтовні теми кваліфікаційних робіт) розробляє випускова кафедра з урахуванням пріоритетних напрямів наукових досліджень у сфері публічного управління, пропозицій і потреб органів державної влади та органів місцевого самоврядування в науковому супроводі їх діяльності.

Закріплення за здобувачами вищої освіти тем кваліфікаційних робіт і керівників оформлюється наказом ректора за поданням декана на основі відповідного рішення випускової кафедри (не пізніше, ніж за місяць до початку підготовки кваліфікаційної роботи).

Тема кваліфікаційної роботи може бути уточнена за заявою здобувача вищої освіти на засіданні відповідної кафедри, але не пізніше, ніж за два місяці до визначеного терміну подання завершеної кваліфікаційної роботи до захисту. Уточнення теми кваліфікаційної роботи оформлюється наказом ректора університету за поданням декана на основі відповідного рішення випускової кафедри.

Керівництво кваліфікаційними дослідженнями здійснюється з метою надання слухачеві необхідної допомоги під час виконання дослідження та контролювання його якості.

Основними формами наукового керівництва є консультації. Керівники:

- допомагають розробити індивідуальні завдання на кваліфікаційну роботу;

- надають здобувачеві вищої освіти допомогу в складанні календарного плану (графіка) роботи на весь період виконання кваліфікаційної роботи;
- консультують щодо переліку питань і матеріалів для самостійного збору і вивчення впродовж написання кваліфікаційної роботи;
- рекомендують здобувачеві вищої освіти необхідну основну та довідкову літературу та інші джерела за темою;
- проводять систематичні консультації;
- аналізують і контролюють організацію самостійної роботи здобувача вищої освіти;
- перевіряють виконання кваліфікаційної роботи за частинами та в цілому;
- сприяють апробації та впровадженню наукових результатів дослідження;
- надають відгук на кваліфікаційну роботу.

За пропозицією керівників, в разі необхідності, кафедрі надається право запрошувати консультантів з окремих розділів кваліфікаційної роботи. Ними можуть бути висококваліфіковані фахівці, наукові співробітники з інших ЗВО.

1.4. Напрями наукових досліджень

Дослідження за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» мають бути спрямовані на вирішення фундаментальних і прикладних завдань публічного управління та адміністрування відповідно до таких основних напрямів:

Методологія досліджень, теорія та історія публічного управління та адміністрування: сутність і зміст, система, суб'єкти та об'єкти, категорії, поняття, методи, форми, проблеми, гіпотези, принципи, моделі, підходи, концепції, доктрини, теорії, парадигми; чинники, особливості, закономірності, тенденції, історія розвитку; засади організації і реформування; відносини,

процеси і взаємодія в системі публічного управління та адміністрування; вітчизняний та зарубіжний досвід; методологія досліджень проблем публічного управління та адміністрування; інновації, лідерство тощо; дослідження теоретико-методологічних, історичних, гуманітарних, соціальних джерел і засад публічного управління та адміністрування як складної системи, закономірностей та тенденцій її розвитку, напрямків оптимізації, удосконалення, модернізації, реформування й адаптації в умовах світових глобалізаційних процесів.

Публічне управління та адміністрування як система: історичні, теоретичні, методологічні основи побудови й існування систем публічного управління та адміністрування; особливості та відмінності; суб'єкт – суб'єктні взаємодії в системі публічного управління та адміністрування; взаємозв'язок та взаємовідносини суб'єктів і об'єктів управління; структура, специфічність і універсальність зв'язків; функціональна залежність елементів; форми структури публічного управління та адміністрування; специфічні види структури публічного управління та адміністрування; типологія, історичні, теоретичні, методологічні підходи до моделювання, раціоналізації, оптимізації; методи дослідження, розробка, створення та удосконалення; спосіб організації елементів; забезпечення цілісності; вплив внутрішніх та зовнішніх факторів; основні джерела та засади створення, оптимізації, удосконалення, модернізації, реформування й адаптації; регуляторні чинники; зовнішні та внутрішні впливи; показники характеристик; аспекти опису системи публічного управління: інформаційний, структурно – функціональний, систематичний, адміністративний, діяльнісний, методологічний, галузевий, регіональний та інші; системи впливів в публічному управлінні та адмініструванні; публічно-приватне партнерство; реформування системи публічного управління та адміністрування; аналіз, адаптація, запровадження зарубіжного досвіду; вплив процесів глобалізації на системи публічного управління.

Державна політика та управління: сутність і зміст, основні категорії, поняття, методологія дослідження й аналізу державної політики; закономірності, особливості, тенденції й інститути процесу вироблення державної політики; державна політика й державотворення; доктрини, концепції, теорії, моделі державної політики; особливості та процес розробки; аксіологічні та етичні засади: цінності і цілі; середовище державної політики: гуманістичний, етичний, соціальний, фізичний, економічний та політичний складники; учасники процесу розробки державної політики; розробка й аналіз державної політики; суб'єкти розробки державної і місцевої політики: політичні партії, інститути громадянського суспільства, владні та позавладні, розвиток спроможності суб'єктів; моніторинг і оцінювання; цикл державної політики; методологія аналізу формулювання цілей і проблем; порівняльний аналіз альтернатив; порядок денний; типологія: типи і види державної політики; моделювання державної політики.

Публічна політика та управління: теоретико – методологічні засади публічної політики в системі публічного управління та адміністрування: категорії, закономірності, принципи, концепції, цінності; цілі, пріоритети, напрями публічної політики; управління у публічній сфері; публічна політика в сучасних моделях публічного управління; сучасний вітчизняний і зарубіжний досвід; напрями публічної політики; механізми розробки та впровадження публічної політики; європейські та зарубіжні принципи розробки публічної політики; ресурси публічної політики; менеджмент публічної політики; аналіз публічної політики; розробка публічної політики; оцінювання у розробці публічної політики; аналіз публічної політики та оцінка державних програм; політика і публічне управління: закономірності взаємодії та рівень взаємної інтеграції; теоретичні моделі публічного управління в контексті побудови політико-управлінських відносин; аксіологічні засади: цінності і цілі політико-управлінської взаємодії у розробці публічної політики;

моделі політико-управлінських взаємодій у публічному управлінні; гендерна політика; гендерні і психологічні аспекти дослідження й аналізу політики.

Методи, механізми, інструменти і технології публічного управління та адміністрування: цілі, завдання, функції, методи, методики, ресурсне та інформаційно-аналітичне забезпечення, практичні рекомендації; механізми, алгоритми, інструменти і технології публічного управління та адміністрування, їх складові, підходи і принципи щодо формування, застосування і вдосконалення; контролінг, моніторинг, контроль, аудит та оцінювання; управління якістю та інноваційними процесами; організація надання публічних послуг; стратегії, програми і проекти; розроблення та організація впровадження рішень; міжнародні норми і стандарти, форми та методи публічного управління та адміністрування; процеси в системі публічного управління та адміністрування, їх класифікація; впливи і взаємовпливи суб'єктів і об'єктів публічного управління та адміністрування; історичні передумови, концепції, моделі, джерела виникнення та регулювання; методологія побудови взаємовідносин та взаємозв'язків різних видів партнерських відносин у системі публічного управління та адміністрування.

Інститути і процеси публічного управління: демократія, народне представництво, розвиток громадянського суспільства; політична влада в управлінні суспільним розвитком; інститути публічного управління; взаємодія в системі публічного управління; феноменологія і методологія попередження та подолання політико-управлінських конфліктів; сутність та зміст, складові, чинники трансформації інститутів і процесів публічного управління; діалог та партнерство; принципи та моделі між секторальних і міжрівневих владних відносин; територіальні публічні колективи; рівні інституалізації публічних колективів (державний, регіональний, муніципальний); публічна влада територіальних публічних колективів; диференціація влади; органи управління територіальними публічними колективами; суб'єкт-об'єктні та

суб'єкт-суб'єктні відносини; повноваження суб'єктів та об'єктів; реалізація; контроль в публічному управлінні.

Електронне урядування: цілі, завдання, принципи, функції; характеристики, особливі риси; принципи організації та функціонування, моделі та форми; методологія, методи, технології, інструменти; архітектура; нормативно-правове забезпечення; мотивація, аналіз, адаптація, розвиток та впровадження; електронна готовність, моніторинг, оцінювання, етапи; рівні впровадження – центральний, регіональний, місцевий, в установах та організаціях; імплементація зарубіжного досвіду; проблеми; електронні послуги: рівні зрілості, різновиди, охоплення та проникнення; функціонування і наповнення порталів, веб-сторінок органів державної влади і місцевого самоврядування, установ та організацій; сучасні тенденції та підходи; розумні міста, розумне управління; електронна демократія: сутність, етапи розвитку, охоплення, включення, участь, партнерство, інструменти залучення громадян, електронний парламент, електронне голосування, електронне галузеве урядування, електронна адміністрація, електронна установа; персональні дані, захист приватності, електронні інформаційні ресурси та бази даних, відкриті дані, блокчейн; цифрове урядування, цифрова демократія.

Публічне управління та адміністрування у сфері національної безпеки: публічне управління у сфері національної безпеки, як система та специфічний вид державно-управлінської діяльності; завдання, методи, принципи, засади становлення, функціонування, відтворення; рівні розвитку: державний, регіональний, місцевий; суб'єкти забезпечення національної безпеки; результативність та ефективність управління процесом забезпечення національної безпеки; взаємодія органів державної влади та органів місцевого самоврядування з інститутами громадянського суспільства в контексті забезпечення національної безпеки; технології діяльності (дослідницької, експертно-аналітичної, нормотворчої, консультативно-дорадчої) в системі державного управління забезпеченням національної безпеки; види

забезпечення національної безпеки в системі публічного управління; становлення, функціонування, відтворення, розвиток механізмів взаємодії системи публічного управління забезпеченням національної безпеки з міжнародними інститутами і структурами; специфіка комунікації міжнародних суб'єктів; співробітництво, партнерство у сфері міждержавних відносин щодо забезпечення глобальної, регіональної стабільності, профілактики конфліктів та війн: принципи, цілі, завдання, технології, об'єкти та суб'єкти захисту; структури та інструменти впливу на ситуацію.

Публічне управління регіонами та територіями, місцеве самоврядування: сутність, зміст, категорії, поняття, принципи; історія, закономірності, тенденції; моделі, система, функції, повноваження, статуси, адміністративні, регуляторні, організаційні, системні та інші аспекти; основні засади, технології та методи запровадження; ефективність управління регіонами та територіями; прийняття публічно-управлінських рішень; їх ефективність, результативність; види, типи, класифікації; алгоритми практичної реалізації; теоретико-методологічні й історичні джерела формування місцевого самоврядування як складової системи публічного управління: концепції, сутність, зміст, принципи та характеристики місцевого самоврядування, основні категорії та поняття; організація діяльності органів місцевого самоврядування; самоорганізація населення та розвиток територіальних громад; участь членів територіальних громад у розробці та реалізації рішень щодо місцевого розвитку; організація місцевого самоврядування на різних рівнях; взаємодія органів і посадових осіб місцевого самоврядування з суб'єктами публічного управління; гарантії місцевого самоврядування; відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування, види відповідальності; місцеві бюджети та міжбюджетні відносини; організація надання муніципальних послуг; зарубіжна та вітчизняна практика здійснення; інновації та напрями розвитку тощо.

Публічна служба: поняття, категорії, закономірності, принципи, концепції, підходи, моделі, структура, ресурсне та інформаційно-аналітичне забезпечення; види публічної служби; організаційно-правові, управлінські, соціально-психологічні, морально-етичні та інші засади; професіоналізація державної служби: функції, профілі діяльності, стандарти; організація добору кадрів та проходження публічної служби; управління персоналом публічної служби; відповідальність, компетенція та посадова (професійна) компетентність, професіоналізм публічних службовців; імідж, професійна етика та культура; корпоративна культура органів публічної влади; мотивація, адаптація, оцінювання та стимулювання професійної діяльності публічних службовців; формування та розвиток системи професійного навчання та професійного виховання, технології навчання; індивідуальна професіоналізація, наставництво і менторство; методологія розробки, прийняття та впровадження управлінських рішень в органах публічної влади; запобігання конфлікту інтересів; попередження та протидія корупції; кадрові технології в публічній службі; лідерство в публічній службі.

Публічне управління та адміністрування у соціальній сфері: теорії, концепції, моделі, історичний розвиток публічного управління та адміністрування соціальним буттям; види, типи, класифікації; світовий досвід; норми, традиції публічного управління та адміністрування соціальним розвитком; соціальне партнерство: види, типи, класифікації, зарубіжний досвід; реагування на соціальні запити; забезпечення умов щодо підтримки добробуту населення; боротьба з бідністю; соціальна підтримка; соціальні зобов'язання перед населенням; соціальна держава; соціальні гарантії; соціальна допомога; соціальні послуги та соціальні замовлення, їх якість; відповідальність за соціальні послуги; управління соціальними, культурними, соціокультурними проектами та програмами; соціальна інженерія; роль громадських об'єднань, міжнародних фондів, донорів, грантодавців, асоціацій, консорціумів; функціонування громадських, міжнародних

неурядових організацій, асоціацій, спілок, об'єднань; забезпечення та захист прав і свобод громадян у соціальній, культурній, освітній та інших сферах; соціальна справедливість; соціальний захист; реалізація соціальних програм в об'єднаних громадах: методологія, методи, форми, технології, техніки, теорії, концепції, моделі; активізація громад; соціальне ліцензування проектів в публічному управлінні та адмініструванні.

Комунікації в публічному управлінні та адмініструванні: види, типи, класифікації теорії комунікації та комунікативної діяльності в публічному управлінні та адмініструванні; історія становлення та розвитку; основні наукові категорії; вироблення нових сучасних теорій комунікацій та нових ідей в комунікаційних аспектах публічного управління та адміністрування; історія становлення та розвитку; основні наукові категорії; розробка нових сучасних теорій комунікацій та нових ідей з комунікаційних аспектів публічного управління та адміністрування; вимоги та відповідальність за результати; принципи; засади; роль комунікації та комунікативної діяльності; комунікативна діяльність як багатоканальна система взаємодії, комунікативні навички; методологія, методи, форми, типи, технології, техніки комунікації та комунікативної діяльності; класифікації; практики публічних комунікацій; стратегії, плани в публічному управлінні та адмініструванні; зарубіжний досвід; сучасні тенденції; принципи; цілі; рішення; правила; заходи; політика комунікацій; комунікаційна стратегія; стратегія комунікацій та план дій; координація комунікативної політики; політика урядової зовнішньої комунікації; комунікаційна стратегія громадськості; національна комунікативна стратегія; регіональна комунікативна стратегія; комунікативна стратегія органів публічної влади; методологія, методи, форми, технології, техніки залучення громадян до розробки та реалізації державної політики та консолідації суспільства; зарубіжний досвід; теорії, концепції, моделі; участь громадян у вирішенні суспільних проблем; побудова підтримки

громадськістю публічно-управлінських та публічно- адміністративних рішень.

Публічні фінанси та бюджетування: сутність публічних фінансів; складові та структура публічних фінансів; принципи та методи державного фінансового управління; фінансова політика та її види; механізми, інструменти, заходи фінансової політики в контексті публічного управління та адміністрування; фіскальний механізм в структурі державного фінансового управління; інструменти публічного управління та адміністрування в реалізації бюджетної, грошово-кредитної, митної, податкової політики; управління фінансами державних підприємств; бюджетування в державному секторі економіки; фінансовий, митний, податковий контроль; контролінг у публічному управлінні та адмініструванні; державне регулювання фінансових ринків; формування фінансової інфраструктури та публічних органів управління її розвитком; забезпечення транспарентності публічних фінансів, прозорості діяльності органів фінансового управління, доступу громадськості до інформації щодо публічних фінансів.

Публічне управління економікою та її галузями: принципи, концепції, підходи до публічного управління економікою; врахування економічних законів і закономірностей у реалізації публічного управління та адміністрування; методи, інструменти, технології, процедури публічного управління та регулювання економічних процесів; напрями реформування економіки та її галузей задля забезпечення сталого розвитку країни; економічна експертиза та забезпечення участі громадськості в її проведенні; економічні важелі у реалізації публічної політики; застосування механізмів та інструментів публічного управління та адміністрування в публічному управлінні галузями економіки; використання потенціалу державно-приватного партнерства в публічному управлінні економікою; публічне управління розвитком міжнародного економічного співробітництва в галузях економіки.

Управління проектами в публічній сфері: історія становлення інструментарію управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; зарубіжний досвід управління проектами в публічній сфері; концепції та теорії управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; методологічні засади проектної діяльності в публічному управлінні та адмініструванні; практичне застосування інструментарію управління проектами; типи, види, форми, сфери управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; рівні управління проектами (місцевий, регіональний, державний, міждержавний, глобальний, тощо); особливості управління проектами суб'єктами публічного управління та адміністрування; динаміка розвитку методів управління проектами, які використовуються в сучасному публічному управлінні; їх універсальність; використання інформаційних технологій; процеси управління проектами в публічному управлінні та адмініструванні; можливості та оптимізація способів управління проектами; стандарти управління проектами в публічному секторі, публічному управлінні та адмініструванні; підходи, практики, використання; зарубіжний та вітчизняний досвід.

РОЗДІЛ 2 ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

2.1. Вимоги до викладу кваліфікаційної роботи

Кваліфікаційна робота, з одного боку, має узагальнюючий характер, оскільки є своєрідним підсумком підготовки здобувача вищої освіти, а з іншого – самостійним оригінальним науковим дослідженням здобувача вищої освіти, у розробці якого зацікавлені установи, організації або підприємства.

При цьому здобувач вищої освіти упорядковує на власний розсуд накопичені наукові факти та доводить їх наукову цінність або практичну значущість. Виконання кваліфікаційної роботи повинне не стільки вирішувати наукові проблеми (завдання), скільки засвідчити, що її автор здатний належним чином вести науковий пошук, розпізнавати професійні та наукові проблеми, знати загальні методи і прийоми їх вирішення. Специфічним є не лише зміст кваліфікаційної роботи, а й форма його викладу, яка характеризується певним ступенем абстрагування, активним застосуванням математичного апарату, засобів логічного мислення, комп'ютерних методів та математичної статистики. Для викладу матеріалу роботи характерні аргументованість суджень та точність наведених даних. Орієнтуючись на читачів з високою професійною підготовкою, автор включає у свій текст увесь знаковий апарат (таблиці, формули, рисунки, діаграми, схеми, графіки тощо), тобто все те, що складає мову науки. Норми наукової комунікації суворо регламентують характер викладення наукової інформації, вимагаючи відмови від висловлювання власної думки у чистому вигляді. У зв'язку з цим автор кваліфікаційної роботи повинен уживати мовні конструкції, які виключають застосування особового займенника «я». Автор переважно має використовувати пасивні конструкції, що є виправданим, оскільки будь-яке наукове дослідження вимагає об'єктивності наведеної інформації. Кваліфікаційна робота повинна:

- відповідати сучасному рівню розвитку науки, а її тема бути актуальною;

- відбивати як загальнонаукові, так і спеціальні методи наукового пізнання, правомірність використання яких всебічно обґрунтовується у кожному конкретному випадку їхнього використання;

- містити принципово новий матеріал, що включає опис нових фактів, явищ і закономірностей або узагальнення раніше відомих положень з інших наукових позицій або у зовсім іншому аспекті;

- передбачати елементи наукової полеміки;

- наводити вагомий і переконливий докази на користь обраної концепції, критично аналізувати недоліки протилежної їй точки зору.

У процесі визначення особливостей кваліфікаційної роботи слід виходити з того, що Кваліфікаційна робота – це самостійна робота науково-дослідного характеру, виконання, написання та захист якої є перевіркою готовності здобувача вищої освіти до майбутньої професійної діяльності. Кваліфікаційна робота подається у вигляді, який дозволяє зробити висновок, наскільки повно відображені та обґрунтовані положення, висновки та рекомендації, що містяться в ній, їх новизна і значущість. Сукупність отриманих у такій роботі результатів повинна свідчити про наявність у її автора первинних навичок наукової роботи.

Кваліфікаційна робота є специфічним видом наукової роботи. Перш за все, вона відрізняється від інших наукових робіт тим, що виконує кваліфікаційну функцію. У зв'язку з цим, основне завдання її автора полягає в тому, щоб продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації та вміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання. Кваліфікаційна робота закріплює отриману інформацію у вигляді текстового та ілюстративного матеріалу, в яких здобувач вищої освіти упорядковує на власний розсуд накопичені наукові факти та доводить наукову цінність або практичну значущість тих чи інших положень.

Кваліфікаційна робота відображає як загальнонаукові, так і спеціальні методи наукового пізнання, правомірність яких обґрунтовується в кожному конкретному випадку їх використання. Зміст кваліфікаційної роботи в

найбільш систематизованому вигляді фіксує як вихідні передумови наукового дослідження, так і весь його хід, а також отримані результати. Причому тут не просто описуються наукові факти, а й проводиться їх всебічний аналіз, розглядаються типові відповідно до обраної теми ситуації. Успішність виконання кваліфікаційної роботи великою мірою залежить від уміння обрати найрезультативніші методи дослідження, оскільки саме вони дозволяють досягти поставленої у роботі мети. Якомога ретельніше формується зміст вступної частини, обов'язковим є визначення об'єкта і предмета дослідження.

Загальні висновки кваліфікаційної роботи виконують роль закінчення обумовленого логікою проведення дослідження у формі послідовного, логічного викладення отриманих підсумкових результатів, їх співвідношення з загальною метою, конкретними завданнями, поставленими і сформульованими у вступі. Саме результатами теоретичного і практичного дослідження у своїй роботі здобувач вищої освіти має змогу засвідчити рівень наукової підготовки.

У період підготовки кваліфікаційних досліджень здійснюється поточний кафедральний контроль і робота керівника зі здобувачем вищої освіти. Поточний кафедральний контроль проводиться методом обговорення структурних розділів кваліфікаційної роботи з визначенням необхідних моментів дослідження, що потребують доопрацювання або переробки. Результати поточного контролю підготовки кваліфікаційних робіт фіксуються в протоколах засідань відповідної кафедри.

2.2. Структура кваліфікаційної роботи

Традиційно Кваліфікаційна робота, як і будь-яка інша наукова робота, поділяється на вступну та основну частину. Вступна частина повинна мати такі структурні елементи: титульний аркуш, анотацію, зміст, перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів.

Основна частина містить такі структурні одиниці: вступ; основний текст роботи, що переважно складається з двох чи трьох розділів; висновки; список використаних джерел і літератури; додатки.

Структурні елементи «титульний аркуш», «зміст», «анотація», «вступ», «основна частина», «висновки», «список використаних джерел і літератури» є обов'язковими, «додатки» - за потреби.

Кожний зі структурних елементів, розділи основної частини, кожний додаток починають з нової сторінки.

2.3 Вимоги до структурних елементів кваліфікаційної роботи

2.3.1 Титульний аркуш

Титульний аркуш є першою сторінкою кваліфікаційної роботи і становить основне джерело бібліографічної інформації, необхідної для подальшої обробки та пошуку документа. Титульний аркуш містить наступну інформацію (у такій послідовності):

- назву міністерства та закладу вищої освіти, де виконано кваліфікаційну роботу;
- гриф допущення до захисту;
- прізвище, ім'я, по батькові автора роботи (у називному відмінку) з власноручним підписом автора;
- повну назву роботи;
- шифр і назву спеціальності та спеціалізації (затверджених МОН);
- відомості про керівника;
- результати захисту кваліфікаційної роботи і підпис голови ЕК;
- місто та рік виконання.

Зразок оформлення титульного аркуша надається в *Додатку А*.

2.3.2 Анотація розташовується на наступному аркуші після титульного. Вона уявляє собою квінтесенцію кваліфікаційної роботи. Структура анотації: цілі дослідження; методи дослідження; основні результати дослідження; наукова новизна. Її обсяг – близько 800 знаків.

Анотація має бути написана українською та однією з іноземних мов (найчастіше – англійською мовою). Під час написання латиницею прізвища та імені здобувача вищої освіти слід використовувати варіант написання як у закордонному паспорті або за його відсутності згідно з заявою на транслітерацію та постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.2010 р. № 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею».

Після анотації наводяться ключові слова у кількості 5–7. Ключові слова – це слова або сталі вислови, яке розкривають зміст кваліфікаційної роботи. Вони мають слугувати ключем під час пошуку інформації в інтернеті

Зразок оформлення анотації надається в **Додатку Б**.

2.3.3 Зміст. Зміст подається на початку кваліфікаційної роботи й містить найменування та номери перших сторінок усіх розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовки), а також вступу, висновків, додатків, списку використаних посилань.

Зразок оформлення змісту надається **в додатку В**.

2.3.4 Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів у магістерській роботі подається окремим списком. Його формують двома колонками, в яких ліворуч за абеткою наводять скорочення, праворуч – їх розшифрування. Якщо умовні позначення, спеціальні терміни, скорочення, символи повторюються менше трьох разів, їх перелік не складають, а розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

2.3.5. Вступ.

На початку вступу розкриваються сутність і стан досліджуваної проблеми та її значущість, наводяться підстави і вихідні дані для розробки, обґрунтування необхідності проведення дослідження. Далі подається загальна характеристика роботи в рекомендованій нижче послідовності:

- актуальність теми;
- стан теоретичної розробки теми;
- мета та завдання кваліфікаційної роботи;

- об'єкт дослідження;
- предмет дослідження;
- методи дослідження;
- наукова гіпотеза дослідження
- наукова новизна дослідження;
- науково-практична значущість дослідження;
- апробація результатів дослідження (публікації; участь у наукових конференціях);
- обґрунтування структури роботи, її загальний обсяг.

Вступ і висновки разом мають становити до 10 % загального обсягу роботи.

Актуальність теми. Актуальність теми зазвичай розглядається у двох аспектах: науковому (відсутність наукової розробки теми, зміни характеристик досліджуваних явищ і процесів, використання нових сучасних підходів, тощо) та суспільному (значення дослідження для вирішення проблем суспільно-політичного розвитку). Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими розв'язаннями проблеми (наукової задачі) слід чітко, аргументовано обґрунтувати (підтвердити, довести) актуальність і доцільність роботи доцільність роботи для галузі публічного управління та адміністрування, особливо в Україні.

Стан наукової розробленості теми. Розглядається ситуація щодо ступеня розробки даної проблеми вітчизняними та зарубіжними дослідниками, що впливає з опрацьованої літератури. Визначаються аспекти наукової проблеми, які недостатньо вивчені, що впливає на формулювання мети кваліфікаційної роботи та конкретних завдань дослідження.

Мета і завдання дослідження. Мета кваліфікаційної роботи зазвичай тісно переплітається з її назвою і повинна чітко вказувати, що саме вирішується в кваліфікаційній роботі. У формулюванні мети не варто

використовувати терміни “дослідження”, “вивчення”, “аналіз”, оскільки вони вказують на метод, а не на саму мету.

Завдання дослідження визначаються відповідно до поставленої мети і уявляють собою конкретні послідовні шляхи вирішення проблеми. Формулюючи завдання, необхідно вказати, що конкретно передбачається зробити: проаналізувати, визначити особливості, систематизувати вітчизняний і зарубіжний досвід, виокремити, дослідити й описати, розглянути, з’ясувати, простежити, показати, класифікувати, експериментально перевірити й обґрунтувати, визначити тенденції, окреслити шляхи підвищення ефективності, розробити рекомендації тощо.

Кількість та змістовний обсяг завдань впливатиме на структуру і зміст основної частини кваліфікаційної роботи (кількість розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів). Завдання є тими «кроками», які дослідник повинен здійснити задля досягнення поставленої мети.

Об’єкт дослідження – це процес або явище, що породжує проблемну ситуацію, обрану для вивчення, і розглядає предмет дослідження у всіх його взаємозв’язках;

Предмет дослідження – це частина об’єкта та сфера його діяльності, на яку спрямовано основну увагу дослідника. Предмет дослідження визначає тему кваліфікаційної роботи;

Таким чином, об’єктом виступає процес (явище), що досліджується, а предметом - те, що в цьому об’єкті має наукове пояснення.

Методи дослідження є інструментом одержання фактичного матеріалу, це спосіб набуття достовірних наукових знань, умінь та практичних навичок у різних сферах діяльності. Розв’язання поставлених завдань можливе за допомогою загальнонаукових (індукції, дедукції, аналізу, синтезу, системний та інші) та прикладних (компаративний, лінійний кореляційний аналіз, моделювання та ін.) методів.

Гіпотеза – науково обґрунтоване припущення, що пояснює конкретні явища і таке, що потребує перевірки й підтвердження фактами. Щоб стати

достовірною науковою теорією, гіпотеза задає коло характеристик, які слід вивчати для розв'язання поставленої проблеми.

Наукова новизна одержаних результатів. Коротко викладаються нові наукові положення (рішення), запропоновані здобувачем вищої освіти особисто. Кожне наукове положення чітко формулюють, виокремлюючи його основну сутність і зосереджуючи особливу увагу на рівні досягнутої при цьому новизни.

Необхідно показати відмінність отриманих результатів від відомих раніше, описати ступінь новизни («уперше отримано...», «удосконалено...», «дістало подальшого розвитку...», «вперше формалізовано...», «розроблено метод..., який відрізняється від...», «доведена залежність між...». «досліджена поведінка... і показано...», «доопрацьовано (відомий) метод... в частині... і розповсюджено на новий клас систем...», «створена концепція, що узагальнює... і розвиває...». «досліджено новий ефект...», «розроблено нову систему... з використанням відомого принципу...».

Практичне значення отриманих результатів. Подають відомості про практичне застосування чи впровадження отриманих результатів або рекомендації щодо їх використання з зазначенням назв організацій, у яких здійснена реалізація, форм реалізації та реквізитів відповідних документів.

Апробація результатів роботи. Вказують, у яких наукових виданнях, на яких наукових конференціях були представлені результати кваліфікаційної роботи (для магістерських робіт – обов'язково). При ознайомленні зі вступом у членів екзаменаційної комісії має скластися чітке уявлення про стан даної проблеми, мету й способи дослідження, а також про всі можливі наукові та практичні здобутки даної роботи.

2.3.6 Основна частина кваліфікаційної роботи

Основна частина кваліфікаційної (магістерської роботи) роботи має містити виклад теоретико-методичних положень і проблемних питань з обраної теми, наукове обґрунтування та приклади практичного застосування заходів, які пропонуються для розв'язання порушених проблем.

Основна частина роботи складається з розділів і підрозділів. Кожний розділ слід починати з нової сторінки, на початку якої можна стисло описати обраний напрямок і обґрунтування застосованих методів дослідження.

У першому розділі кваліфікаційної роботи розглядаються засадничі моменти дослідження, а саме – аналізується стан опрацювання проблеми, що вивчається, характеризуються джерела, визначаються методологічні засади та методи дослідження. Розділ 1 кваліфікаційної роботи не повинен перевищувати 20 % загального обсягу роботи.

Розділи доречно поділяти на підрозділи, що сприятиме конкретизації уявлення про предмет дослідження, надаватиме чіткості викладу матеріалу, засвідчить рівень володіння темою автором. Не варто підрозділи надмірно подрібнювати, оптимальна їх кількість у межах розділу – 2–4. Слід мати на увазі, що підрозділ повинен включати мінімум 5 сторінок, розділ – від 15 сторінок.

Виклад матеріалу здійснюється з дотриманням наукового стилю. Наприкінці кожного підрозділу та розділу формулюються проміжні висновки.

2.3.7 Висновки кваліфікаційної роботи

Висновки – заключна частина, закінчення кваліфікаційної (магістерської роботи) роботи, зумовлене логікою проведеного дослідження. В заключній частині стисло викладаються теоретичні і практичні результати проведеного дослідження, висновки і рекомендації автора.

У висновках наводять найважливіші наукові та практичні результати, формулюють розв’язану наукову проблему (завдання) та її значення для науки та практики. Далі пропонують рекомендації щодо наукового та практичного використання здобутих результатів. Треба конкретно довести, що положення, висновки та рекомендації, наведені в роботі, є обґрунтованими й достовірними, тобто реальними (об’єктивними). Лише вагомі докази дають підставу довіряти дослідженням, уникнути при цьому помилкових висновків і не дати, в окремих випадках, сприйняти бажане за дійсне. Достовірність, тобто доведена правильність, є доказом того, що викладений результат

(закономірність, сукупність фактів, можливість тощо) відтворюється завжди для зазначеного класу об'єктів за визначених умов.

Достовірність підтверджується верифікацією, тобто повторенням результату за тих самих умов під час багатьох перевірок на різних об'єктах. Накопичена в основній частині наукова інформація дозволяє послідовно та логічно викласти отримані підсумки, співвіднести їх з загальною метою і конкретними завданнями, поставленими і сформульованими у вступі. Заключна частина створюється не механічним підсумовуванням висновків попередніх розділів, а повинна містити те істотне, що складає підсумкові результати дослідження. При цьому вказуються не лише наукова новизна і теоретична значущість, що випливають з кінцевих результатів, але й практична цінність даного дослідження. Тобто висновки – це коротке резюме кваліфікаційної роботи. В них зазначають, якою мірою досягнуто поставленої мети. У висновках узагальнюються рекомендації та пропозиції щодо теоретико-методичних аспектів та способів дослідження проблеми, викладається сутність запропонованих здобувачем вищої освіти заходів. Висновки повинні мати конкретний характер. Їх рекомендований обсяг – до 5 стор. Між структурними частинами кваліфікаційної роботи має простежуватися чіткий логічний зв'язок, тобто проблеми, які сформульовано у вступі, повинні кореспондуватися зі змістом розділу „ВИСНОВКИ”, розділи кваліфікаційної роботи мають бути пов'язані між собою.

2.3.8 Список використаних посилань. Список використаних посилань містить перелік використаної під час підготовки кваліфікаційної роботи літератури, оформленої згідно з чинними вимогами.

2.3.9 Додатки. Додатки до кваліфікаційної роботи повинні містити інформаційні матеріали, що є базою аналітичних досліджень з обраної теми, і розміщуватись на останніх сторінках. У додатки можуть бути включені: додаткові ілюстрації або таблиці; матеріали, які через великий обсяг, специфіку викладення або форму подання не можуть бути внесені до основної частини (оригінали фотографій, проміжні математичні докази, формули,

розрахунки; інструкції, методики, анкети опитувань тощо); додатковий перелік джерел, на які не було посилань у роботі, але які можуть викликати інтерес; декларація щодо унікальності текстів роботи та невикористання матеріалів інших авторів без посилань.

Рекомендований обсяг роботи – до 70 сторінок (без включення списку використаних посилань, додатків)

РОЗДІЛ 3 ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

3.1. Загальні вимоги

Кваліфікаційну роботу друкують на одній стороні аркуша білого паперу формату А-4.

- *шрифт* – *Times New Roman* (для значеннєвого виділення прикладів, понять тощо допускається використання інших шрифтів);

- *розмір шрифту* – 14;

- *відстань між рядками* – 1,5 інтервали (до 30 рядків на сторінці);

- *верхній і нижній береги* – 20 мм, лівий – 30 мм, правий – 10 мм.

Переплетенню підлягають:

- текст роботи (від титульної сторінки до додатків включно);
- матеріали, що засвідчують апробацію основних положень дослідження, яка є обов'язковою; при цьому публікація у наукових виданнях підтверджується копією титульної сторінки збірника, змісту і тексту публікації, участь у науковій конференції засвідчується копією дипломів, грамот, сертифікатів учасників, титульної сторінки програми конференції та сторінкою, на якій зазначені прізвище та тема доповіді здобувача вищої освіти;
- декларація унікальності тексту роботи та невикористання матеріалів інших авторів без посилань, підписана особисто здобувачем вищої освіти (Додаток Г).

До роботи поза переплетенням вкладаються: відгук наукового керівника; внутрішня та зовнішня рецензії; акт про впровадження науково-дослідної роботи (за потреби).

3.2. Заголовки структурних частин роботи «АНОТАЦІЇ», «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ОПРАЦЬОВАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично тексту. Заголовки

підрозділів – маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. У кінці заголовка ставиться крапка. Усі заголовки виділяють напівжирним шрифтом. Підрозділи всередині розділу відділяються трьома інтервалами. Кожну структурну частину кваліфікаційної роботи починають з нової сторінки (це не стосується підрозділів, пунктів, підпунктів).

3.3. Нумерація. Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, рисунків, таблиць подають арабськими цифрами без знаку №. Першою сторінкою кваліфікаційної роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок, не проставляючи його номера. Наступними йдуть анотації українською та англійською мовами також без проставлення номера. Подальші сторінки (починаючи зі змісту) нумерують у правому верхньому куті сторінки без крапки, риски тощо.

Структурні частини: перелік умовних позначень, вступ, висновки, список джерел і літератури, додатки не нумеруються, тобто не можна друкувати:

«1. ВСТУП» або «Розділ 5. ВИСНОВКИ». Номер розділу (арабськими цифрами) ставлять після слова «РОЗДІЛ» (РОЗДІЛ 3), після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу великими літерами. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу (арабськими цифрами). Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, наприклад: «2.3.» (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку розміщується заголовок підрозділу. Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. У кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку позначається заголовок пункту. Підпункти нумерують у межах кожного пункту за такими ж правилами, як пункти.

3.4. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст. Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками, наводиться так, як він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання;

б) цитування має бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців допускається без зміни авторського тексту і позначається трьома крапками. Вони ставляться у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, в кінці). Якщо перед пропущеним текстом або за ним стояв розділовий знак, то він не зберігається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) під час непрямого цитування (переказ, виклад думок інших авторів своїми словами) слід бути максимально точним у викладі думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, робити відповідні посилання на джерело;

д) цитування не має бути надмірним, бо цим створюється враження компілятивності праці.

При згадуванні в тексті прізвищ ініціали ставляться перед прізвищем: О. В. Соколов, А. О. Ткаченко, І. Р. Вихованець.

3.5. Оформлення таблиць. Цифровий матеріал, коли його багато або є потреба у зіставленні певних показників, як правило, оформлюють у таблиці. Зазвичай таблиця складається з таких елементів: порядкового номера і тематичного заголовка, боковика, заголовків вертикальних граф, горизонтальних рядків та вертикальних граф. Кожна таблиця повинна мати назву, котру розміщують над нею і друкують симетрично тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють. Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) у межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці

складається з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). Якщо в роботі одна таблиця, її нумерують за загальними правилами.

Заголовок кожної графі в головці таблиці має бути стислим. Заголовки граф пишуть з великої літери, підзаголовки – з малої, якщо вони становлять одне речення із заголовком, і з великої, якщо вони є самостійними. Заголовки мають бути максимально точними та простими. Висота рядків – не менша ніж 8 мм.

Таблицю розміщують після першого згадування про неї в тексті таким чином, щоб її можна було читати без повороту переплетеного блоку кваліфікаційної роботи або з поворотом за годинниковою стрілкою. Громіздкі таблиці доцільно подавати в Додатках. У такому випадку на них необхідно посилатися в тексті.

3.6. Діаграма. Цифровий матеріал може подаватися й у вигляді діаграми. Вона є засобом наочного подання даних, полегшує порівняння цифрових показників, зіставлення закономірностей і тенденцій розвитку. Діаграми є зручним засобом подання кількісних даних у презентації під час захисту кваліфікаційної роботи.

Назва діаграми уявляє собою стислу характеристику зображеного. Діаграму доповнюють поясненням (легендою, що містить кольорові позначення деталей сюжету). Номер діаграми та її назву друкують нежирним шрифтом і розміщують над діаграмою, пояснення – праворуч або ліворуч від діаграми. Номер складається з номера розділу і порядкового номера діаграми, відокремлених крапкою, наприклад, діаграма 2.1 – перша діаграма другого розділу.

3.7. Ілюстрації (креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, фотознімки) розмір яких не перевищує 0,3 формату А4, слід розміщувати у роботі безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації мають бути посилання у роботі.

Ілюстрації, розміри яких більші за формат А4, враховують як одну сторінку й розміщують у додатках з відповідними посиланнями на них у тексті.

Ілюстративний матеріал позначається словом «Рисунок», яке разом з назвою ілюстрації розміщують після пояснювальних даних (наприклад: «Рисунок 3.1. Особливості іміджу Ю. Тимошенко у 2014 р.»). Ілюстрації повинні мати точну та коротку назву, яку розміщують після номера ілюстрації. У деяких випадках їх доповнюють окремими поясненнями. Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Ілюстрації слід нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Номер складається з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою (наприклад: рисунок 3.2 – другий рисунок третього розділу).

Ілюстративний матеріал повинен органічно доповнювати (продовжувати) текст, як кажуть дослідники, його «необхідно ввести до тексту». Це означає, що в тому місці, де викладається сюжет, пов'язаний з ілюстрацією, розміщують зворот на кшталт: «... як це видно з рисунку 3.1» або «... як це показано на рисунку 3.1» або посилання у круглих дужках «(рис. 3.1)». У повторних посиланнях на одну й ту ж ілюстрацію слід вказувати «див. рис. 3.1».

3.8. Написання числівників. Однозначні кількісні числівники пишуться словами. Наприклад: у двох країнах здобувається апатит...; програма розвитку розрахована на п'ять років...». Багатозначні кількісні числівники пишуться цифрами. Наприклад: «35 років в строю...»; «775 іноземних кораблів...». Кількісний числівник, записаний арабськими цифрами і названий разом з іменником, не має відмінкового закінчення. Наприклад: «у 10 країнах...». Однозначні та багатозначні порядкові числівники, як правило, пишуться словами, наприклад: третій рівень.

Порядкові числівники, що входять до складу складних слів, в наукових текстах пишуться цифрами, наприклад: 5-відсоткова знижка.

Порядкові числівники, записані арабськими цифрами, мають відмінкові закінчення. Якщо порядкові числівники закінчуються на дві голосні літери, на літеру «і» або на приголосну літеру, відмінкове закінчення складається з однієї літери. Наприклад: 122-е місце, 15-а вулиця, 5-й том. Якщо порядкові числівники закінчуються на приголосну і голосну літери, відмінкове закінчення складається з двох літер, наприклад: капітан 2-го рангу. Порядкові числівники, записані римськими цифрами, не мають відмінкових закінчень, наприклад: XX ст.

Лапки, дужки, крапка, кома, двокрапка, крапка з комою, позначення %, ‰, \$, € і подібні до них не відділяються пробілом від слова або числівника, з яким вони пов'язані.

3.9. Посилання. Під час написання кваліфікаційної роботи здобувач вищої освіти має посилатись на джерела, матеріали, окремі результати з яких наводяться в тексті, або на ідеях і висновках яких розробляються проблеми, завдання, питання, вивченню яких присвячена кваліфікаційна робота. Посилання на джерела інформації здійснюються за їх вживанням у тексті. У висновках зазвичай посилання не подаються, за винятком випадків цитування авторитетних осіб (науковців, політиків) з метою розставлення певних акцентів. Посилання вказують у квадратних дужках наприкінці речення. У дужках позначається порядковий номер джерела інформації (відповідно до нумерації в прикінцевому списку джерел і літератури), через кому вказується номер сторінки або аркуша архівного документу. Приклад оформлення посилання наведений у додатку Д.

3.10. Оформлення списку джерел і літератури. З нього можна зробити висновок про ступінь ознайомлення автора з джерелами та літературою з досліджуваної проблеми. Список містить бібліографічні описи використаних джерел і літератури та розміщується після висновків (Додаток Е).

Опрацьовані джерела та література подається загальним списком, в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або назв. Спочатку розташовують літературу, видану кирилицею, потім – іншими мовами, теж в алфавітному порядку. Нумерація у прикінцевому списку джерел і літератури суцільна від першої до останньої позиції.

Internet-ресурси не слід виділяти в окрему групу джерел або літератури, оскільки вони такими не є. Internet – не джерело, не література, а місце розташування останніх, засіб масової інформації, за винятком випадків, коли дійсно йдеться про інтернет-джерела (блог, соціальні мережі, сайт).

Відомості про джерела та літературу, занесені до списку, слід давати відповідно до вимог державного стандарту. Потрібну інформацію можна одержати зі стандарту «Інформація та документація Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. ДСТУ 8302:2015. Складові бібліографічного опису», «Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі: загальні вимоги та правила: ДСТУ 35-82–97», «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Скорочення слів і словосполук, поданих іноземними європейськими мовами: ДСТУ 7093:2009» (Додаток Ж).

Інформація про авторів у бібліографічному описі подається в такому порядку: прізвище, ініціали (Максименко І. С. або Baldwin R. E.). У тексті кваліфікаційної роботи – навпаки – спочатку подаються ініціали або ім'я, потім – прізвище (І. С. Максименко або R. E. Baldwin, або Іван Максименко, або Robert E. Baldwin). Ця норма поширюється і на вітчизняні, і на іноземні видання. Якщо робота має два, три або чотири автори, прізвища та ініціали подаються через кому. Якщо авторів більше чотирьох, вказується назва колективної праці, ставиться коса лінія, після якої подаються прізвища та ініціали першого автора і ставиться «та ін.».

Назву роботи подають, як вказано на титульному аркуші. За наявності підзаголовку його наводять після основної назви через двокрапку (Додаток Е). За потреби після основної назви через двокрапку уточнюються відомості про

характер видання: підручник, навч. посібник, довідник, енцикл. словник, зб. статей, зб. наукових праць, у 10 т. тощо.

Інформацію про переклад фіксують після переліку авторів, через крапку з комою, наприклад, ; пер. з фр. В. Бойчука.

Місце видання подають після автора, назви, інформації про переклад у називному відмінку. Назви міст подаються повністю: Київ, Харків, Донецьк, New York. Якщо в книзі зазначено два місця видання, їх подають через крапку з комою.

Назву видавництва записують коротко, без слова „видавництво” і без лапок, подаючи її після місця видання. Лапки вживаються лише, якщо вони подані всередині назви видавництва.

Рік видання подають після назви видавництва, через кому, арабськими цифрами.

Обсяг видання записують арабськими або римськими цифрами (як зазначено у виданні) зі скороченим словом сторінка: в українській – с., в англійській – р., у німецькій – S., у французькій – s. (150 с., 150 р. тощо).

Опис джерела, взятого в мережі Internet. Спочатку зазначають назву інформації відповідно до правил бібліографічного опису. Для позначення електронної адреси електронного ресурсу віддаленого доступу застосовується аббревіатура «URL» (Uniform Resource Locator — Уніфікований покажчик ресурсу). Спочатку вказують назву інформації відповідно до правил бібліографічного опису. Потім зазначають аббревіатуру URL і після двокрапки фіксують електронну адресу (URL: <http://www>) та дату звернення.

Довгу електронну адресу можна переносити на наступний рядок. У цьому разі останнім у першому рядку має бути знак «навискісна риска» («/»).

РОЗДІЛ 4 ПРОЦЕДУРА ПІДГОТОВКИ ДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

4.1. Представлення кваліфікаційної роботи на кафедрі та порядок перевірки кваліфікаційних робіт на плагіат.

Кваліфікаційна робота подається у двох примірниках: перший – у твердій палітурці; другий – на електронному носії одним файлом (версія word 2003 і вище). Електронна версія роботи має бути ідентичною паперовій.

Здобувач вищої освіти має право на анонімну перевірку своєї роботи за бажанням, але з дотриманням вимог щодо оформлення електронної версії роботи і термінів процедури. До початку проходження процесу атестації **ЗДОБУВАЧ ВИЩОЇ ОСВІТИ** зобов'язаний:

1. Забезпечити наявність в роботі заповненого бланку декларації щодо унікальності тексту роботи та невикористання матеріалів інших авторів без посилань (див. Додаток Ж). Оригінал декларації є останньою сторінкою роботи.

2. Надати керівнику роботу для перевірки на плагіат із дотриманням таких вимог:

- рукопис роботи подається у вигляді єдиного цільного документу (з усіма додатками, окрім копій публікацій і результатів впровадження) з дотриманням вимог цих методичних рекомендацій;
- електронний формат рукопису роботи – Adobe Acrobat: pdf;
- назва файлу рукопису роботи повинна відповідати формату: «Шифр спеціальності-Прізвище_Ім'я_По батькові-рік захисту» (приклад: 281-Петренко_Наталія_Вікторівна-2019).
- варіант роботи для друку і за необхідності звіт з плагіату формується сервісом перевірки на плагіат і надсилається керівникові у форматі pdf. До початку проходження процесу атестації **КЕРІВНИК** зобов'язаний:

1. Отримати від здобувача вищої освіти рукопис роботи для перевірки на плагіат.

2. Перевірити відповідність рукопису роботи цим методичним рекомендаціям.
3. Фактом надсилання файлу з текстом роботи на скриньку сервісу з перевірки на плагіат unplag@donnu.edu.ua керівник підтверджує відповідність роботи вимогам методичних рекомендацій.
4. Проаналізувати отриманий звіт з перевірки на плагіат (за наявності).
5. Надіслати здобувачеві вищої освіти електронний варіант роботи для роздрукування в форматі pdf (надсилається керівникові сервісом перевірки на плагіат).

4.2. Попередній захист кваліфікаційної роботи

Не пізніше ніж як за два тижні до початку державної атестації має відбутися попередній захист роботи на кафедрі. Його метою є перевірка ступеня готовності випускників магістратури до захисту кваліфікаційної роботи, оцінка якості підготовки випускної роботи, визначення недоліків, що можуть бути усунені. Результати попереднього захисту фіксуються у протоколі засідання випускової кафедри. У разі негативного рішення готується витяг з протоколу засідання кафедри, який додається до проекту наказу про відрахування здобувача вищої освіти.

Після цього науковий керівник повинен повторно надіслати файл з текстом роботи на скриньку сервісу університету з перевірки на плагіат: unplag@donnu.edu.ua.

Звіт про результати перевірки на плагіат надсилається керівникові у форматі pdf. У разі невиявлення плагіату науковий керівник має підготувати відгук, у якому, серед іншого, зазначається висновок експертизи, та дається рекомендація кваліфікаційної роботи до захисту перед ЕК (без зазначення оцінки). Завідувач кафедри має засвідчити рішення своїм підписом на титульному аркуші кваліфікаційної роботи.

У випадку наявності плагіату науковий керівник також повинен відобразити це у своєму відгуку про роботу (Додаток 3). Виявлений у роботі плагіат є підставою оцінити представлену роботу на «незадовільно».

Окрім відгуку наукового керівника, до роботи додаються внутрішня та зовнішня рецензії, в яких рекомендується оцінка за роботу (Додаток И).

4.3 Захист кваліфікаційної роботи

Захист кваліфікаційної роботи відбувається на відкритому засіданні екзаменаційної комісії та має характер наукової дискусії.

Головуючий на засідання ЕК розпочинає захист кваліфікаційної роботи, повідомляючи прізвище, ім'я і по батькові автора, її назву, інформуючи про наявність необхідних у справі документів.

Наступний етап – виступ здобувача вищої освіти з викладом основних результатів наукового дослідження. Для наочності доповідь за потреби може супроводжуватися ілюстративним матеріалом (презентацією, роздатковим матеріалом, плакатами, кресленнями тощо). Після закінчення доповіді здобувачу вищої освіти з приводу презентованого дослідження ставляться питання, передусім, членами екзаменаційної комісії, а також всіма присутніми. Здобувач вищої освіти має дати вичерпні відповіді.

Далі головуєчий надає слово науковому керівникові, який повинен розкрити ставлення здобувача вищої освіти до процесу підготовки роботи, продемонструвати досягнення та слабкі місця кваліфікаційного дослідження. Участь наукового керівника у захисті кваліфікаційної роботи обов'язкова. За його відсутності на засіданні екзаменаційної комісії через поважну причину головуєчий зачитує письмовий відгук про кваліфікаційну роботу.

Наступний етап захисту – оголошення рецензій на кваліфікаційну роботу.

На цьому захист конкретної кваліфікаційної роботи здобувачем вищої освіти завершується.

4.4. Оцінювання кваліфікаційної роботи

Оцінювання кваліфікаційної роботи відбувається на закритому засіданні членів екзаменаційної комісії відразу після завершення її захисту здобувачами вищої освіти. Рішення приймається більшістю голосів членів комісії, які

беруть участь у засіданні. За рівного числа голосів вирішальною є думка голови.

Оцінювання роботи здійснюється за діючою в університеті системою відповідно до поданих нижче критеріїв.

4.5. Критерії оцінювання кваліфікаційної роботи

90–100 балів (А)

- відповідність обраної для дослідження теми спеціальності та спеціалізації;
- наявність усіх складових кваліфікаційної роботи;
- залучення актуальної наукової літератури, враховуючи праці 2000-х років видання;
- опрацювання усіх можливих джерел з досліджуваної проблеми, їх критичний аналіз;
- наявність у кваліфікаційному дослідженні наукової новизни;
- високий рівень аргументації, ґрунтовне змістовне наповнення, чітка послідовність і логічність викладу матеріалу;
- логічність, повнота висновків до розділів і пунктів, а також кваліфікаційної роботи в цілому;
- правильність оформлення тексту;
- відповідність оформлення бібліографічного апарату вимогам;
- україномовна грамотність, дотримання наукового стилю;
- вчасне подання кваліфікаційної роботи на кафедру;
- високий рівень захисту кваліфікаційної роботи: вільне володіння темою, впевнені відповіді на запитання членів ДЕК, вміння вести наукову дискусію, доведення авторської позиції;
- апробація результатів кваліфікаційного дослідження на наукових конференціях та у публікаціях.

82–89 балів (В)

- відповідність обраної для дослідження теми спеціальності та спеціалізації;

- наявність усіх складових кваліфікаційної роботи;
- використання актуальної наукової літератури, враховуючи праці 2000-х років видання;
- опрацювання усіх можливих джерел з досліджуваної проблеми, їх критичний аналіз;
- високий рівень аргументації, ґрунтовне змістовне наповнення, чітка послідовність і логічність викладу матеріалу;
- повнота висновків до розділів і пунктів, а також кваліфікаційної роботи в цілому;
- наявність у кваліфікаційному дослідженні елементів наукової новизни;
- правильність оформлення тексту;
- відповідність оформлення бібліографічного апарату вимогам;
- україномовна грамотність, дотримання наукового стилю;
- вчасне подання кваліфікаційної роботи на кафедру;
- впевнений захист кваліфікаційної роботи: вільне володіння темою, впевнені відповіді на запитання членів ДЕК, доведення авторської позиції;
- апробація результатів кваліфікаційного дослідження на наукових конференціях.

75–81 балів (С)

- відповідність обраної для дослідження теми спеціальності та спеціалізації;
- наявність усіх складових кваліфікаційної роботи;
- використання актуальної наукової літератури;
- опрацювання доступних джерел з досліджуваної проблеми, їх характеристика;
- змістовне наповнення тексту, загальна послідовність і логічність викладу матеріалу;
- наявність висновків до розділів і пунктів, а також кваліфікаційної роботи в цілому;

- присутність у кваліфікаційному дослідженні деяких елементів наукової новизни;

- правильність оформлення тексту;

- відповідність оформлення бібліографічного апарату вимогам;

- україномовна грамотність, дотримання наукового стилю;

- вчасність здачі кваліфікаційної роботи на кафедру;

- добрий захист кваліфікаційної роботи: володіння змістом тексту роботи, відповіді на питання членів ДЕК, нечітка авторська позиція;

- відсутність апробації результатів кваліфікаційного дослідження.

67–74 балів (D)

- відповідність обраної для дослідження теми спеціальності та спеціалізації;

- відсутність деяких складових кваліфікаційної роботи;

- використання наукової літератури, кількісний вимір якої не перевищує 50 назв;

- опрацювання незначної кількості опублікованих джерел з досліджуваної проблеми, відсутність їх аналізу;

- змістовне наповнення тексту, порушення послідовності викладу матеріалу;

- відсутність висновків до підрозділів, слабкість висновків до кваліфікаційної роботи в цілому;

- відсутність новизни кваліфікаційного дослідження;

- помилки в оформленні тексту;

- недоліки в оформленні бібліографічного апарату;

- наявність граматичних і стилістичних помилок, відсутність цілісного стилю викладу;

- невчасне подання кваліфікаційної роботи на кафедру;

- задовільний захист кваліфікаційної роботи: володіння змістом тексту роботи, невпевнені відповіді на питання членів ДЕК, відсутність авторської позиції;

- відсутність апробації результатів кваліфікаційного дослідження.

60–66 балів (E)

- неповна відповідність обраної для дослідження теми спеціальності та спеціалізації;
- відсутність частини складових кваліфікаційної роботи, порушення порядку їх розташування;
- залучення наукової літератури, кількісний вимір якої менший за 50 назв;
- опрацювання невеликої кількості опублікованих джерел, відсутність їх аналізу;
- описовий характер викладу матеріалу;
- відсутність висновків до підрозділів, недоліки у висновках до кваліфікаційної роботи в цілому;
- відсутність новизни кваліфікаційного дослідження;
- велика кількість помилок в оформленні тексту;
- невідповідність вимогам оформлення бібліографічного апарату;
- наявність граматичних і стилістичних помилок, відсутність цілісного стилю викладу;
- невчасне подання кваліфікаційної роботи на кафедру;
- задовільний захист кваліфікаційної роботи: володіння змістом тексту роботи, невпевнені відповіді на питання членів ДЕК, відсутність авторської позиції;
- відсутність апробації результатів кваліфікаційного дослідження.

35–59 балів (FX)

- невідповідність обраної для дослідження теми спеціальності або спеціалізації;
- неповна відповідність формулювання теми кваліфікаційної роботи назві, зазначеній в наказі;
- відсутність частини складових кваліфікаційної роботи, порушення порядку їх розташування;

- використання наукової літератури, кількість якої менша за 30 назв;
- відсутність джерел;
- невідповідність змісту плану кваліфікаційної роботи;
- непослідовний характер викладу матеріалу;
- нерозкритість теми кваліфікаційної роботи;
- відсутність висновків до підрозділів, слабкість висновків до кваліфікаційної роботи в цілому;
- компілятивний характер кваліфікаційної роботи, висока частка плагіату;
- велика кількість помилок в оформленні тексту;
- невідповідність вимогам оформлення бібліографічного апарату;
- текст з великою кількістю помилок, брак володіння письмовою українською мовою, відсутність цілісного стилю викладу;
- невчасне подання кваліфікаційної роботи на кафедру;
- слабкий захист кваліфікаційної роботи: не володіння змістом тексту роботи, відсутність відповідей на питання членів ДЕК, авторська індиферентність;
- відсутність апробації результатів кваліфікаційного дослідження.

Результат захисту кваліфікаційної роботи (оцінка та рішення комісії про присвоєння випускнику відповідної кваліфікації) оголошується здобувачам вищої освіти того ж дня після оформлення протоколу засідання екзаменаційної комісії.

ДОДАТКИ

Додаток А Зразок оформлення титульного аркуша кваліфікаційної роботи

Додаток Б Зразок оформлення анотації до кваліфікаційної роботи

Додаток В Зразок оформлення змісту кваліфікаційної роботи

Додаток Г Зразок заповнення декларації щодо унікальності текстів роботи та невикористання матеріалів інших авторів без посилань

Додаток Д Зразок оформлення посилань у тексті

Додаток Е Зразок оформлення списку джерел і літератури

Додаток Ж Приклади бібліографічного опису літератури

Додаток З Зразок оформлення відгуку наукового керівника

Додаток И Зразок оформлення зовнішньої та внутрішньої рецензій

Додаток А**Зразок оформлення титульного аркуша кваліфікаційної роботи**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
 ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

ОНУФРІЙЧУК КАТЕРИНА ЮРІЇВНА

Допускається до захисту:
 завідувач кафедри політології
 та державного управління
 д.політ.н., доцент
 _____ Чальцева О.М.
 « ____ » _____ 20__ р.

**ІНСТИТУЦІЙНИЙ АСПЕКТ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ РЕФОРМИ ЯК
 СКЛАДОВА ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ**

Спеціальність 281 Публічне управління та адміністрування
 Кваліфікаційна робота

Науковий керівник:
 Петренко І.І., доцент кафедри
 політології та державного управління,
 к. політ. н., доцент

Оцінка: ____ / ____ / _____

(бали/за шкалою ЕКТС/за національною шкалою)

Голова ЕК: ____ (підпис) _____

Зразок оформлення анотації до кваліфікаційної роботи

Онуфрійчук К. Ю. Інституційний аспект антикорупційної реформи як складова публічної політики в сучасній Україні

У роботі комплексно досліджена проблема інституційного виміру антикорупційної політики в публічному просторі сучасної України. Проаналізовано сучасні наукові підходи до її вивчення, зокрема системний, інституційний, структурно-функціональний та економічний. Висвітлюється зміст та виділяється сім етапів формування правової основи вітчизняної антикорупційної політики.

Окрема увага приділяється політико-правовим аспектам вдосконалення антикорупційної політики держави на основі рекомендацій зарубіжних та вітчизняних науковців і експертів. Досліджуються особливості сучасної антикорупційної системи Польщі та України, визначаються їх схожі та особливі риси.

Ключові слова: корупція, антикорупційна політика, протидія корупції, боротьба з корупцією, тіньова економіка, злочинність.

Бібліограф.: 102 найм.

Onufriichuk K.Yu. Institutional aspect of anti-corruption reform as a component of public policy in modern Ukraine

In this research comprehensively studies the problem of the institutional dimension of anticorruption policy in the public space of modern Ukraine. The modern scientific approaches to the study - system, institutional, structural-functional and economic approaches are analyzed. The author also studies the content and seven stages of the formation of the legal framework for anti-corruption policy.

The researcher paid special attention to the political and legal aspects of improving the country's anti-corruption policy, considering the recommendations of foreign and domestic scientists and experts. The peculiarities of the modern anti-corruption system in Poland and Ukraine are explored. The peculiarities of the modern anti-corruption system of Poland and Ukraine are studied, their similar and special features are determined.

Key words: corruption, anti-corruption policy, counteraction to corruption, fight against corruption, shadow economy, crime.

Bibliography: 102 items.

Зразок оформлення змісту кваліфікаційної роботи

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО ВИМІРУ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ РЕФОРМИ.....	11
1.1. Сучасні наукові підходи до вивчення інституційного виміру антикорупційної політики.....	11
1.2. Політологічна концептуалізація проблематики протидії корупції.....	23
РОЗДІЛ 2. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ.....	30
2.1. Зміст та етапи формування правової основи антикорупційної політики в Україні.....	30
2.2. Політико-правові аспекти вдосконалення антикорупційної політики держави.....	48
РОЗДІЛ 3. СТВОРЕННЯ І РОЗВИТОК АНТИКОРУПЦІЙНИХ ІНСТИТУТІВ: ДОСВІД ПОЛЬЩІ ТА УКРАЇНИ.....	58
3.1. Особливості сучасної антикорупційної системи Польщі.....	58
3.2. Розвиток антикорупційних інституцій в Україні у період з 2014 по 2019 рр.....	70
ВИСНОВКИ.....	84
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	90

***Зразок заповнення декларації щодо унікальності текстів
роботи та невикористання матеріалів інших авторів без посилань***

Прізвище, ім'я, по батькові

Факультет

Шифр і назва спеціальності

Освітня програма

Декларація

Усвідомлюючи свою відповідальність за надання неправдивої інформації стверджую, що подана Кваліфікаційна робота на тему:

« _____
_____ »

є написаною мною особисто.

Одночасно заявляю, що ця робота:

- не передавалась іншим особам і подається до захисту вперше;
- не порушує авторських і суміжних прав, закріплених статтями 21–25 Закону України «Про авторське право та суміжні права»;

– не отримувалась іншими особами, а також дані та інформація не отримувались у недозволений спосіб.

Я усвідомлюю, що у разі порушення цього порядку моя кваліфікаційна робота буде відхилена без права її захисту або під час захисту за неї буде поставлена оцінка «незадовільно».

Дата і підпис здобувача вищої освіти

Зразок оформлення посилань у тексті

Відповідно, надзвичайно інтенсивна, «товста» або конкретизована довіра з її вузьким радіусом, практикувана в закритих колах осіб зі спільними інтересами, має зменшитися, тоді як менш інтенсивна, «тонка», з більш широким радіусом – зрости. Адже саме перша значно сприятливіша для демократії порівняно з другою [1]. Крім того, сучасне суспільство засноване на інститутах, передусім ринку і держави, які залежать від повсякденних взаємодій між незнайомими та несхожими людьми. А отже воно потребує поширення позагрупової довіри [2, с.47]. Своєю чергою, недовіра викликає ерозію соціального капіталу, обертається атомізацією суспільства, ізоляцією індивідів, упередженим ставленням до іншої точки зору, а в політичній сфері – апатією, відчуженням від структур влади, ігноруванням політичних інститутів, а отже втратою можливостей впливати на рішення, які приймає держава.

[2, с.47]

2 – порядковий номер джерела у загальному списку джерел і літератури;

с. 47 – сторінка у даному джерелі, на якій розміщена вилучена інформація

Зразок оформлення списку джерел і літератури

СПИСОК ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Бакальчук В.О. Суспільно-політичний вимір протидії мові ворожнечі (нетерпимості) в Україні. Національний інститут стратегічних досліджень. URL: <http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/mova-8e1e2.pdf> (дата звернення: 10.03.2022)
2. Бондаренко С.В. Реальність окупації: інформаційний простір Донеччини. Центр аналізу та розвитку громадських комунікацій «ДІАЛОГ». URL: <http://www.centerdialog.org/2017/01/blog-post.html> (дата звернення: 23.09 2022)
3. Гіда О. Ф. Соціальні мережі як засіб деструктивних впливів через інформаційний простір. Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика), №3, 2013. С. 268-278
4. Квіт С. Масові комунікації: Підручник. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 206 с.
5. Магда Є. Гібридна війна: вижити і перемогти. Х.: Віват, 2015. 304 с.
6. Почепцов Г.Г. Сучасні інформаційні війни. К.: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2016. 498 с.
7. Чуранова О. Керування ненавистю. Газета «День». URL: <https://day.kyiv.ua/uk/article/media/keruvannya-nenavystyu> (дата звернення 12.04.2019)
8. Hoffman F.G. Hybrid Threats: Reconceptualizing the Evolving Character of Modern Conflict. Institute for National Strategic Studies National Defense University. No. 240. April 2019. URL: <https://apps.dtic.mil/dtic/tr/fulltext/u2/a496471.pdf> (дата звернення: 19.05.2022)

Приклади бібліографічного опису літератури

Книга одного автора

Ріктор Т.Л. Владна еліта в умовах нестабільності українського суспільства. К.: Софія-А, 2007. 273 с.

Книга двох і трьох авторів

Дашутін Г.П., Михальченко М.І. Український експеримент на терезах гуманізму. К.: Парламентське в-во, 2001. 335 с.

Книга чотирьох і більше авторів

Суспільна трансформація: концептуалізація, тенденції, український досвід / В. Бурлачук та ін. Київ, 2014. 244 с.

Складова частина серійного (періодичного) видання

Мних М.В. Соціальна політика нашої держави в умовах асоційованого членства України в ЄС. *Український соціум*. 2015. No 3 (54). С.114-124.

O'Shaughnessy N. J. The Symbolic State: A British experience. *Journal of Public Affairs*. 2003. Vol. 3. No. 4. P. 297—312.

Багатотомне видання

Шумпетер Й. Філософія політики: хрестоматія: у 4 т. / авт.—упоряд. В.П. Андрущенко (кер.) та ін. К.: Знання України, 2003. Т. III. 407 с.

Автореферат дисертацій

Агафонова Г.С. Роль політичних партій центристського спрямування у створенні демократичної партійної системи в Україні: автореф. дис. ... канд. політ. наук. Луганськ, 2010. 21 с.

Законодавчий та нормативний документ, стандарт

Конституція України. Закон України «Про внесення змін до Конституції України» № 2222-IV від 8.12.2004 р.: прийнята на п'ятій сесії Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р. Київ: Велес, 2005. 48 с.

Збірник нормативних документів Національного університету «Львівська політехніка» / Відп. ред. Ю. Я. Бобало. Львів: Вид-во Нац. ун-ту «Львів. Політехніка», 2009. 468 с.

Електронний ресурс

Біланюк О. П. Сучасний стан та перспективи розвитку міжнародного туризму в українсько-польських відносинах. *Економіка. Управління. Інновація*. 2012. № 2. URL: <http://archive.nbuv.gov.ua/e-/journals/eui/2012/2/pdf/12borupv.pdf> (дата звернення: 19.03.2014).

Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *База даних «Законодавство України»*. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/> (дата звернення: 19.03.2014).

CEDOS [official site]. URL: cedos.org.ua (Last accesses: 17.11.2018).

Додаток 3

Зразок оформлення відгуку наукового керівника

ВІДГУК
про кваліфікаційну роботу
Онуфрійчук Катерини Юріївни
«Інституційний аспект антикорупційної реформи як складова публічної
політики в сучасній Україні»

У відгуку необхідно зазначити:

- оцінка якості виконання кожного розділу і кваліфікаційної роботи в цілому;
- оцінка праці здобувача вищої освіти над кваліфікаційною роботою;
- науково-методичні та практичні результати кваліфікаційної роботи;
- висновок щодо можливості допуску роботи до захисту в ЕК (*Обов'язкове формулювання: Кваліфікаційна робота Онуфрійчук Катерини Юріївни «Інституційний аспект антикорупційної реформи як складова публічної політики в сучасній Україні» відповідає вимогам, які висуваються до кваліфікаційних робіт, і може бути рекомендована до захисту*).

Науковий керівник:

к. політ. н., доцент, доцент кафедри

політології та державного управління

І.І. Петренко

Підпис наукового керівника скріплюється печаткою факультету

Додаток И**Зразок оформлення зовнішньої та внутрішньої рецензій****Рецензія**

на кваліфікаційну роботу здобувача вищої освіти ДонНУ імені Василя Стуса за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» **Онуфрійчук Катерини Юріївни на тему «Інституційний аспект антикорупційної реформи як складова публічної політики в сучасній Україні»**

Рецензія має містити такі елементи:

- висновки про актуальність теми і практичну значущість кваліфікаційної роботи;
- відповідність змісту роботи її завданням, ступінь досягнення поставленої мети;
- висновки щодо використання в роботі необхідних методів дослідження, оцінку його глибини та якості;
- оцінку запропонованих рекомендацій щодо вдосконалення функціонування і розвитку об'єкту дослідження;
- оцінку загальних вражень від кваліфікаційної роботи (оформлення, стиль, грамотність викладення тощо);
- недоліки в роботі, зауваження;
- висновок рецензента про відповідність кваліфікаційної роботи кваліфікаційним вимогам і рекомендація оцінки роботи за чотирибальною шкалою: «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно».

Обов'язкове формулювання наприкінці рецензії:

Кваліфікаційна робота Онуфрійчук Катерини Юріївни «Інституційний аспект антикорупційної реформи як складова публічної політики в сучасній Україні» відповідає вимогам, які висуваються до кваліфікаційних робіт, і може бути рекомендована до захисту. Кваліфікаційна робота заслуговує оцінки «відмінно», а її автор – присудження ступеня вищої освіти «Магістр».

Рецензент: д.політ.н., проф. кафедри політології та національної безпеки Національного університету «Острозька академія»

Мацієвський Ю.В.

*Підпис внутрішнього рецензента скріплюється печаткою факультету.
Підпис зовнішнього рецензента завіряється за місцем роботи*